

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Anul nou. — Autarhie. — Bursa în anul 1934. — Aplicarea legii conversiunii: Jurisprudențe. — *Cronica*: Dl Constantin Popp. Noul guvernator al Băncii Franței.

Anul nou.

Se începe un an nou.

Nici nu ne dăm seama, cât de ușor și repede uităm necazurile de ieri, și mizeriile de azi. De dorul după mai bine și mai frumos, de prea multe ori nici nu tragem totdeauna învățăturile de rigoare din experiențele dureroase. Ne aruncăm cu o explicabilă ușurință psihică în brațele nădejzilor și a iluziilor, căci dorim să fie mâine mai bine, decât eri, — deși efectiv și conștient atât de puțin facem pentru a înfăptui aceasta legitimă și realizabilă dorință.

Peste capul băncilor românești de dincoace de Carpați a trecut în anul expirat taifunul demagogiei politice, exteriorizat în așa poreclita „lege a conversiunii”.

În vechiul regat etatismul bântue de mult, obicinuind lumea să fie tutelată în toate. În locul inițiativei particulare acolo a creat statul Băncile populare, cu deficiente suportate de el. Structura financiară a vieții economice a vechiului regat are altă înfățișare, cu alte moravuri și condusă după alte criterii. Băncile create de stat se bucură de un tratament de favoare, iar de restul celorlalte bănci, despre cari părerea superficială generală e, că fac „cămătărie” și —

măneală”, — puțin le pasă. Lumea mai e și pripită în a generaliza un rău sporadic ori izolat, pentru a trage concluzii greșite, dar cari impresionează și emoționează pe toți naivii.

Grație acestor stări de spirit a trebuit să suportăm un dureros tratament de unificare fiind puse de către demagogia politică pe banca acuzațiilor eroicele bănci românești din Ardeal și judecate în aceiaș categorie, cu cămătarie notoriei.

Provincia noastră, — durere, — nu a avut aparători conștienți de interesele ei economice. După ce au suferit urmările dezastruoase ale deprecierei monedei, fără să se poată orienta în labirintul frământărilor politice, — băncilor românești din provincia noastră, cari au dus unica luptă conștientă de emancipare economică în vremea robiei politice, — li s’au confiscat rezervele, dacă nu și capitalul social. Legea bancară le va răpi și independența, ba pe unele le va desființa, ca nedemne de a mai trăi. Din întreg acest calvar băncile noastre ardelenesti ies dijmuite în avutul lor și despuiate de renumele străvechiu. Azi au rămas și fără bani, și fără trecerea veche. Instituția „bancă” în general, a devenit ceva „compromis” și înjosit, pentru că înseși noțiunea a fost aruncată în noroiu de către ignoranța și patimile politice demagogice.

Discreditarea oficială a unui factor organic al vieții economice moderne — atât de important, cum sunt băncile și

păgubirea imorală a creditorilor lor, i-au alungat deponenții, și i-au secătuit sursele de capital, încât aceste instituțiuni economice vor trebui să muncească mult și intens, să aibă conducători prevăzători, capabili și de o probitate notorică, — pentru a le putea restabili reputația morală pentru a recâștiga încrederea publicului.

Iată care e bilanțul moral al băncilor noastre la finea anului 1934; iată care este evoluția lor în anul expirat. Ele sunt reduse în puterile lor materiale și grav păgubite în cele morale, — de către înșiși cărmuitorii vieții obștești.

Și ironia sorții le chiamă, ca tocmăi aceste instituțiuni economice urgisite să îndeplinească rolul de reînviitoare a vieții economice a țării, ofilită de atât intervenționism barbar și nepriceput, — de atâta jaf și nechibzuință! După ce au fost păgubite și hulite, ajunse într-o anemie necunoscută, tot ele vor fi cele ce vor scăpa dela complectă desăgreare economică țara, dirijată de atâți savanți economiști și condusă de partidele politice, în ochii cărora nimic nu e atât de sfânt, ca și interesele lor electorale.

Dar oare vor putea uita băncile tratamentul atât de nemeritat, la care au fost condamnate? Vor cădea în greșala de a-și face iluzii prea mari și de a-și făurii nădejdi exagerate?

Dacă Statul va face în gospodăria lui comprimările de rigoare, dacă publicul mare va fi capabil de a duce un trai mai sobru, făcând economii și fiind mai serios și în sfârșit dacă vom putea scăpa de plaga politicianismului sălbatic, — atunci sacrificiile impuse băncilor nu vor fi fost zadarnice; abia atunci vom putea aștepta cu drept cuvânt o îmbunătățire a situației economice. Altcum vom chinui cu toții mai departe și vom deveni tot mai săraci și răi, având de a suporta multe alte ponoase, cu un finis extrem de dureros.

Deci mai multă minte și sentimente mai bune.

SPECTATOR.

Autarhie.

Sub autarhie înțelegem o formă a economiei naționale care tinde într'acolo, ca toate bunurile necesare traiului, să se producă în propria țară.

Deoarece mizeriile valutare silesc în zilele noastre aproape toate statele să-și satisfacă din propriile lor

mijloace toate trebuințele, chestia aceasta a devenit foarte actuală și este desbătută mult în publicitate. Intr'un ziar cineva se întreabă, dacă este posibil ca toate statele să treacă la sistemul autarhic? Noi credem că în principiu da; în practică însă nu. Ca principiu, autarhia poate fi un ideal de realizat, dar în practică va trebui să ținem seamă de multe considerațiuni de ordin economic și politic. Ca principiu, autarhia s'a născut atunci, când careva stat a introdus prima dată vămile de protecțiune.

Vămile au avut la început un scop pur fiscal. Nime nu s'a gândit la înființarea lor să lovească în produsele țării vecine, sau să protejeze producția internă. Loc era pentru toți sub soare și traiul era ușor. Cu timpul nu numai statele între ele percepeau vămi pentru a înmulți veniturile necesare aparatului de stat, ci și orașele. Abia în timpurile moderne, după ce s'a simțit nevoia de a da economiei naționale un teritor mai vast și unitar de activitate, vămile acestea interurbane au dispărut până la mici resturi, cari există și azi, bunăoară pentru păduri și drumuri.

Vămilelor protecționiste în special li s'a atribue și scopul de a proteja producțiunea internă față de concurența străină, deci a da o posibilitate mai mare de dezvoltare acelor ramuri de activitate economică pentru cari există în țară condițiuni naturale de prosperare. Se mai aduce în favorul acestui sistem și argumentul, că consumătorul intern ajunge astfel la o marfă mai estină și mai bună, căci producătorul intern cunoaște mai bine gusturile și nevoile consumatorului, decât producătorul străin. Așteptările acestea însă de obicei nu s'implinesc, deoarece producătorul nu este niciodată așa de generos, ca de dragul consumatorului să renunțe la diferența de preț care rezultă din economisirea taxelor vamale. Producătorul va băga mai curând în buzunar câștigul acesta, iar consumatorul va plăti tot prețurile vechi. Ba nici calitatea produsului intern nu va trebui să fie mai bună, căci vama protecționistă îl apără de concurența străină, și consumatorul va trebui să cumpere cu același preț eventual o marfă mai rea decât mai înainte, fiind acuma la cheremul producătorului intern.

De obicei autarhia s'a propagă cu lozinca ideală: „să ne emancipăm de străinătate“; „să creăm o industrie națională“ etc. Acestea sunt cuvintele răsunătoare menite să abată atențiunea publică dela intențiunile jefuitoare ale cutărui grup capitalist, din cutare partid politic întâmplător la putere. Nu este deci vorba nicidecum de scopuri ideale sau patriotice. Afară de aceasta sistemul stă în direcția contrazicere cu politica noastră actuală de valută și protejare a Leului, și anume prin efectele ce le produce. Căci nu există acțiune fără de repercusiune. Așa că dacă noi când voim să protejăm industria noastră națională (dat fiind principiul autarhiei) urcând vămile față de o țară industrială, aproape cu siguranță ne putem aștepta că lovind noi în industria sa, ea va lovi în producțiunea noastră agricolă, unde ne doare mai tare.

Urmarea va fi, că exportul nostru se va micșora, și concomitent cu aceasta se va micșora și cantitatea de devalute ce intră în țară, și de care Banca Națională are nevoie pentru susținerea Leului la cursul de stabilizare. Actualul nostru sistem valutar, nu corăspunde deci de loc tendințelor de autarhizare a țării. Deci chiar și o introducere parțială a sistemului autarhic întâmpină dificultăți aproape insurmontabile. Pentruce deci atâtă încăpăținare la susținerea unor măsuri evident păcătoase?

Trecerea la sistemul autarhic în concepția sa ideală s'ar putea face numai atunci, când țara ar putea produce toate cele necesare populației. Ori ne întrebăm, care țară este în situația aceasta fericită? Și pe urmă, din punct de vedere al binelui general omenesc, este așa de necesar, ca fiecare țară să se poată satisface pe sine însăși?

Aci atingem problema grea a producției și consumației. Căci producția unei țări depinde nu numai de bogăția solului, variația plantelor și animalelor, apoi a climei, ci și de densitatea și cultura populației. În genere cu cât densitatea este mai mare, cu atât solul cultivabil va fi relativ mai mic, și volumul consumului mai mare și cu cât cultura și civilizația vor fi mai mari, cu atât consumul va fi mai variat. De aceea credem că o modificare a producției noastre, de dragul autarhiei, ne-ar da înapoi cu multe secole. Să ne îmbrăcăm oare numai în lână și piei, dacă nu putem produce bumbac? Dacă nu vom avea fer destul în țară, să trecem la unelte de os și de piatră ca în vremurile preistorice?

Autarhia de 100% este deci o utopie. Ideile autarhice nu sunt născute din împrejurări normale, ci sunt un product al vremurilor sbuciumate, cum sunt și acelea în cari trăim. Răboaie și crize economice stau la leagănul acestor teorii. În timp de războiu, când boicotul economic încercuește o țară, toate mijloacele sunt bune care asigură populației și armatei aprovizionarea cu alimente, material de războiu și alte mijloace de întreținere și rezistență. Autarhia s'ar fi putut realiza în evul mediu sau în anticitate, când oamenii trăiau un trai simplu; când civilizația încă nu crease necesități mari și multiple; când circulația și căile de comunicație erau puține și simple; când populația era rară și schimbul de mărfuri foarte anevoios, iar cu cele îndepărtate așa zicând neexistent. Vedem că suntem abia la începuturile unor autarhii, și totuși comerțul internațional deja s'a redus foarte mult și întâmpină dificultăți enorme. O nouă forțare a vămilor protecționiste va face comerțul extern imposibil. Nu e deci potrivită autarhia pentru timpurile noastre; într'o epocă în care rezultatele tehnice îndrumă țările spre apropiere și colaborare, iar nu spre îndepărtare și izolare. În ciuda tendințelor autarhice, va fi totdeauna necesar, ca un bun oarecare să fie importat, și altul exportat. Importul și exportul sunt

stimulente și necesități de cari nu ne putem lipsi. Nu putem admite ca de dragul unui principiu greșit, fiscul să nu mai încasseze din vămi, Banca Națională să nu mai poată print devalute, traiul să se reducă la primitivitate, și să ne izolăm de toată lumea. Sau măsurile febrile de autarhizare în toate țările, să nu fie oare presemnele unui nou războiu?

E. VANCU.

Bursa în anul 1934.

Mișcării bursei în anul 1934 îi lipsesc salturile enorme de cursuri ale anului 1933, asemenea și perioadele de haussă furtunoasă ale aceluși an. Nivelul cursurilor însă este mult superior anului precedent.

În ordine cronologică mișcarea bursei a fost următoarea:

În lunile Ianuarie și Februarie s'au depus enorme eforturi de către profesioniștii bursei să atragă interesul capitaliștilor spre speculațiunile bursiere. S'a reușit a se produce urcări de cursuri simțitoare pe toată linia. În astfel de atmosferă s'a încercat specularea problemei revalorizării Leului pusă pe tapet de fuziunea dlui Dr. Lupu cu partidul Național-Țărănesc, ceea ce a ajutat mult la susținerea fermității bursei.

În luna Martie bursa a fost greu încercată de scăderile mari de prețuri la produsele petrolifere și de frământările în jurul legii conversiunii. Cursurile au început să se clatine.

În luna Aprilie bursa a fost vioaie cu oscilațiuni pronunțate de cursuri. Promisiuni de furnituri mari de armament au înrăurit favorabil bursa. Vreo câteva zile deprimante au avut însă și luna aceasta; cauza groaza mare provocată de o eventuală secetă.

În Mai situația turbure externă, iar în Iunie închiderea parlamentului fără a se realiza lucrările promise, apoi scăderea continuă a valorilor noastre petrolifere la Paris, au adus scăderi simțitoare aproape la toate acțiunile. Rentele în schimb au avut piață bună. După ce în trecut rentele erau căutate numai în scopuri de plasament, acuma speculanții bursei joacă în rente.

La finele lui Iunie exista în bursă o atmosferă foarte prielnică baissistilor. Cursurile au început să cedeze, însă slăbiciunea a fost înșelătoare, ruptura cursurilor a provocat la începutul lui August o nouă încercare de hausse. Concesiunea desfacerii spirtului unui grup de Bănci și înzestrarea armatei cu material din țară și crearea unei industrii de războiu în țară a produs reviriment în bursă. În legătură cu acest reviriment s'a căutat a se specula declarațiile dlui Madgearu că partidul Național-Țărănesc va face restabilizarea. Eforturile bursierilor nu au avut reușită.

Tot timpul verii bursa a stat într'o stare de tănjeală, care a durat aproape până la finele lunii Octombrie. Intervenția marilor bănci pe piața rentelor în vederea lansării noului împrumut de înzestrare și

îmbunătățirea în străinătate a prețului produselor petrolifere au și cursurile bursei noastre.

Se remarcă însă urcări simțitoare numai la valorile deținute de partidul liberal: Bca Naț., Bca Românească, Credit Industrial, Letea, S. T. B., cari este firesc să se bucure de prosperitate excepțională.

În ultimele două luni în afară de valorile de mai sus celelalte au rămas aproape staționare.

După ce am expus în linii generale mișcările bursei, să vedem direcțiile în cari au năzuit cursurile diverselor valori mobiliare.

Bancarele au încheiat anul cu cursuri superioare deschiderii. Prima urcare s'a produs în primăvară prin faptul că au dat dividend, apoi prin legea conversiunii dobândind serioase avantagii, situația bursieră li s'a consolidat foarte mult.

Au avut ameliorări mari de cursuri cu deosebire: Bca Albina, Bca de Scont, Agricolă, Viticolă.

Petroliferele au suferit mult din cauza depresiunii de pe piața mondială a petrolului, au avut scăderi de aproape 30%.

Industrialele — au ce-i drept și situație bună de pe urma contingentării — dar eu cred că urcările lor de 40—50% față de cursurile lor dela începutul anului reprezintă valoarea ce a pierdut-o Leul în străinătate.

Rentele interne au înregistrat o urcare de cca 15% datorată, cumpărăturilor pentru împrumutul înzestrării.

Rentele externe au o situație mai complicată!

Rta Stabilizării a câștigat cca 40%, dar în schimb dolarul a pierdut simțitor din curs.

Renta desvoltării a câștigat numai 10%.

Celelalte rente externe sunt neglijate complet.

Aurul tot anul a fost cerut aproape fără întrerupere, față de începutul anului cursul are o urcare de cca 25%. Actualmente agio este 58%.

Valutele asemenea aproape fără întrerupere au fost cerute întreg anul. Acestea înregistrează față de începutul anului 35% urcare. Agioul lor este de 60%.

În general deși anul 1934 nu a putut aduce momente de senzație de câștiguri ușoare și apreciable jucătorilor de bursă în sus sau în jos, el a fost în general ferm, și sub asemenea auspicii se deschide și anul 1935.

(București).

REMIZIER.

Aplicarea legii conversiunii.

Jurisprudențe :

ROMÂNIA CURTEA DE APEL BRAȘOV SECȚIA II-a.
No. C. II. 3548/1934—30—

Instanța competentă pentru desființarea execuției pe baza art. 68 este cea care a ordonat execuția și nu care a efectuat.

Dacă membrii competenți ai unei societăți în nume colectiv, sunt considerați ca comercianți și în

consecință esceptați pe baza art. 69 litera b? Soluție afirmativă

DECIZIUNE CIVILĂ.

Ședința de Consiliu dela 23 Noemvrie 1934.
Președinția dlui Titus D. Panu, consilier. Membrii :
dnii Nic. V. Gavrilesco, George Popp, consilieri.
Grefier : dl Alexandru Nedelescu.

S'a luat în cercetare și judecare apelurile introduse de către firma Prima Fabrică de Ghete din Sibiu și de către Cassa Generală de Economii S. A. din Sibiu, în contra sentinței Tribunalului Sibiu Secțiunea II-a No. C. II. 1798/22—1934 din 13 Septemvrie 1934.

La apelul, nominal se prezintă din partea firmei apelante Prima fabrică de ghete din Sibiu dl adv. Carol Cloos în subst. dlui ad. Herman Keintzel, din partea firmei apelante Cassa Generală de Economii din Sibiu dl adv. Fritz Keschmann în subst. dlui adv. Gündisch, iar din partea debitorilor intimați se prezintă dl adv. Traian Trifan, în subst. dlui adv. Ziegler.
Procedura fiind îndeplinită conform legii.

S'a ascultat raportul cauzei făcut de dl Consilier George Popp.

S'au ascultat în concluziuni pentru admiterea apelurilor dnii avocați Dr. Carol Kloos și Dr. Fritz Keschmann și în concluziuni pentru respingerea apelurilor dl adv. Traian Trifan, cerându-se cheltueli de judecată din partea tuturor dlor reprezentanți ai părților, după care Curtea deliberând a pronunțat deciziunea următoare :

CURTEA

IN NUMELE LEGII

DECIDE :

Admite apelurile făcute de către firma „Prima fabrică de ghete“ din Sibiu și de către Cassa Generală de Economii s. a. din Sibiu în contra sentinței Tribunalului Sibiu Secțiunea II-a No. C. 1798/32/934 din 13 Septemvrie 1934, pe care o reformează și respinge cererea făcută de debitorii V. F. și F. F. pentru desființarea măsurilor de urmărire și obligă pe susnumiții debitori să plătească firmei creditoare Prima fabrică de ghete s. a. Sibiu suma de 500.— (cinci sute Lei, cheltueli de judecată, iar creditoarele Cassa Generală de Economii s. a. Sibiu suma de 5000.— (cinci mii) Lei cheltueli de judecată, toate în termen de 15 zile și sub urmările execuțiunei silite.

Data și citită în ședința de Consiliu astăzi 23 Noemvrie 1934.

MOTIVE :

În contra sentinței No. C. II. 1798/934—22 din 13 Septemvrie 1934 a Tribunalului Sibiu Secția II,

prin care s'a admis cererea debitorilor V. F. și F. F. și constatându-se că ei beneficiază de dispozițiunile legii lichidării datoriilor urbane din 1934. s'a ordonat desființarea măsurilor de urmărire efectuate contra lor de creditorii Cassa Generală de Economii din Sibiu, Prima fabrică de ghetete s. a. din Sibiu, și Dr. Friederich Ipsen avocat din Mediaș, prin procesele verbale de sechestrul menționate în dispozitivul sentinței.

În termen legal au înaintat apel creditorii I și II cerând reformarea susmenționatei sentințe și respingerea cererii debitorilor V. F. și F. F. cu spese de judecată.

Repr. debitorilor au cerut respingerea apelurilor și confirmarea sentinței primei instanțe ca spese.

Privitor la cele petrecute la prima instanță Curtea se referă la petiția introductivă a debitorilor la procesele verbale de ședință și la sentințele No. 1798/12 din 23 Iunie 1934 și No. C. II 1798/22 din 13 Septembrie 1934, iar în cealaltă privește apelurile și desbaterea lor Curtea se referă la petițiunile de apel și la procesul verbal de ședință conform art. 401 p. c.

În fața acestora

C U R T E A,

Asupra ambelor apeluri.

Având în vedere că din actele dosarului se constată că debitorii Victor și Fritz F. au cerut Tribunalului Sibiu Secția II-a să se constate că dâșii beneficiază de avantajile legii din 7 Aprilie 1934, pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, în calitate de proprietari de imobile urbane și în consecință în baza art. 68 din suszisa lege au cerut ca sechestrul înființat de creditorii Cassa Generală de Economii din Sibiu, Prima fabrică de ghetete din Sibiu și Fridrich Ipsen din Mediaș să fie desființat.

Având în vedere că fixându-se termen pentru rezolvarea cererii de mai sus în contradictoriu cu creditorii urmăritori aceștia au ridicat în prim rând excepția de incompetență a Tribunalului de a rezolva cererea de față care având caracterul unei contestațiuni de execuție, conform art. 18 din legea LX. 1881 este de competența Judecătoriei de Ocol ca instanță de efectuare a execuției.

În fond s'a opus la desființarea sechestrului pe motiv că petenții nu beneficiază de dispozițiunile legii de lichidarea datoriilor din 1934 pentru că în declarațiunea făcută conform art. 8 din lege au ascuns o parte din avere, că creanța creditorului Texter este fictivă și ca atare în sensul art. 10 comb. cu 39 din lege ei pierd beneficiul legii și în fine că datoria contractată la Cassa Generală de Economie este de natură comercială și ca atare conf. art. 69 al. II. este exceptată dela beneficiul legii de lichidare.

Tribunalul prin sentința din 23 Iunie 1934 a respins excepția de incompetență pe motiv că conform

art. 68 din lege cererea de față trebuia adresată instanței de fond, adică Tribunalului, iar prin sentința finală din 13 Septembrie 1934 a admis cererea și a desființat sechestrul motivând cu aceea că petenții nu au ascuns nici o parte din avere, creanțele și acțiunile vizate de creditorii fiind inexistente, că creditorul Texter nu a făcut nici o urmărire contra petenților și creanța lui nu intră în prevederile legii din 1934, pentru că a luat ființă după 18 Decembrie 1931, iar în cealaltă privește disp. art. 69 Tribunalul motivează cu aceea că petenții nu sunt comercianți în nume propriu în sensul art. 3 c. com., ci numai membrii ai firmei Ferentzi & Hientz și ca atare nu intră excepțiunile art. 69.

În contra ambelor sentințe au înaintat apel creditorii I și II invocând în apel și oral aceleași excepțiuni și motive ca și la prima instanță.

Acestea fiind faptele.

ÎN DREPT:

În ce privește excepția de incompetență.

Având în vedere că cererea debitorului pentru desființarea măsurilor de urmărire are caracterul acțiunii de sistarea excepțiunii prev. de art. 39 din legea LIV: 1912 și ca atare ea trebuie intentată la instanța care a ordonat execuțiunea.

În speță execuțiunea în cauza creditoarei principale Cassa Generală de Economie din Sibiu a fost ordonată de Tribunalul Sibiu prin Deciziunea No. 1661/930 celelalte două urmăririi efectuate de Prima Fabrică de ghetete din Sibiu și Dr. Fr. Ipsen s'au ordonat de Judecătorie și s'au efectuat pe cale de supra sechestrare a obiectelor sechestrate de acea dintâiu.

Așa fiind în sensul art. 39 legea LIV: 1912 instanța competentă pentru rezolvarea cererii este Tribunalul care a ordonat execuțiunea fundamentală și de aceea excepția de incompetență este nefondată și bine a fost respinsă de prima instanță.

ÎN FOND:

Având în vedere că conform art. 69 al. b. din legea lichidării datoriilor agricole și urbane se exceptează dela beneficiul legii datoriilor comercianților cari avea această calitate în momentul contractării datoriei dacă ea nu este de natură civilă.

Având în vedere că comercianții în sensul art. 3 c. com. sunt în adevăr aceia cari fac acte de comerț în nume propriu având aceasta ca profesiune.

Având în vedere însă că de aci nu urmează că legea ar excepta dela beneficiile legii numai pe acei comercianți cari fac comerț individual ca și pe aceia cari sunt membrii componenți ai unei societăți în nume colectiv și aceasta pentru ca și în aceasta societate membrii exercita comerțul sub firmă comună, răspunderea asociaților fiind solidară și nemărginită

în sensul că fiecare din ei răspunde cu întreaga sa avere pentru datoriile societății, creditorul putând chema în judecată direct pe fiecare membru fără a chema și societatea.

Este dar evident că art. 69 lit. b. prin cuvântul comercianți au vizat pe toți aceia cari fac comerț fie individual, fie asociat în societăți în nume colectiv pentru că situația lor juridică este identică și legea nu face nici o distincție în aceste privințe

Având în vedere că în speșă este constant că datoria contractată la Cassa Generală de Economii de firma F. și H. care este societate în nume colectiv este comercială, că petenții sunt membrii competenții ai acestei societăți cu răspundere solidară și nemărginită și că ei au garantat împumulul cu averea lor proprie.

În consecință debitorii fiind comercianți cu răspundere nelimitată și datoria fiind comercială, conform art. 69 lit. b. este exceptată dela beneficiul legii de lichidare din 7/IV 1934.

Pentru aceste motive, Curtea a admis apelurile creditorilor a reformat sentința No. C. II. 1798/1934/22 din 13 Septembrie 1934 a Tribunalului Sibiu și a respins ca nefondată cererea debitorilor Victor și Fritz F. fără a mai examina în celelalte motive de apel.

Spesele de judecată s'au acordat conform art. 508 proc. civ.

Notă. Curtea de apel Brașov în aceasta speșă rezolvă două probleme interesante în ce privește aplicarea legii lichidării datoriilor agricole și urbane.

Prima problemă: care instanță este competentă pe baza art. 68 să desființeze execuția efectuată contra unui debitor intrând în prevederile legii de conversiune? Mulți debitori și chiar mai multe instanțe judecătorești au hotărât greșit că aceasta instanță ar fi cea a efectuării execuției. Curtea prin deciziunea ce adnotăm a confirmat cele arătate în comentarul nostru că în conformitate cu dispozițiunile art. 39 din novela exec. dela 1912 instanța competentă pentru desființarea execuției este instanța care a ordonat execuția. (Vezi Legea și Regulamentul pentru lich. dat. agric. și urb. în lumina dreptului din Transilvania pag. 150—152).

A doua problemă ce a rezolvat Curtea Brașov într'un mod foarte judicios deși contrar jurisprudenței stabilite de Casație, este că membrii competenți ai unei societăți în nume colectiv sunt comercianți și deci pot fi exceptați pe baza art. 69 litera b, dela beneficiile legii de lichidare. Inalta Curte de Casație în repetite rânduri a admis că asociați în nume colectiv, numai în aceasta calitate nu pot fi considerați de comercianți și deci ei pot invoca beneficiile conversiunii pentru datoriile lor. Astfel de ex. prin deciziunea sa Nr. 1552/931 (dosar Nr. 1233/931) Cas. S. III, a hotărât că membrii

compenți ai unei societăți în nume colectiv nu pot cere concordat preventiv, ei neavând calitatea de comercianți. Nefiind ei comercianți, ei pot cere conversiune. Noi credem că Inalta Curte de Casație greșește și soluția justă este cea dată de Curtea de apel din Brașov.

Greșala provine probabil din diversitatea de legislații. Într'adevăr conform Codului com. român, membrul component — spre deosebire de legislația din Transilvania — nu poate fi chemat direct în judecată și urmărit pentru datoriile societății în nume colectiv, decât în mod subsidiar, dacă creditorul nu și-ar putea satisface creanța sa din patrimoniul societății. Ori conform codului comercial din Ardeal răspunderea asociaților în nume colectiv este solidară și nemărginită în sensul că fiecare dintre ei răspunde cu întreaga sa avere pentru datoriile societății, creditorul putând chema în judecată direct pe fiecare membru fără a chema și societatea.

Prin urmare din punctul de vedere al art. 69 litera b, este indiferent că comerțul este exercitat individual sau în tovărășie. Iată pentru ce credem noi că soluția dată de Curtea de Apel Brașov este cea bună.

M. V.

CURTEA DE CASAȚIE S. UNITE.

4 Octombrie 1934.

DESFIINȚAREA ORDONANȚEI DE ADJUDICARE. — Motiv special de recurs. — Caracter. — Soluționarea lui primează asupra soluționării celorlalte motive. (Art. 68 legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934).

CONSTITUȚIONALITATE. Art. 48 și 68 legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934. — Dacă discutarea constituționalității se poate face înainte de examinarea tuturor motivelor de recurs. — Soluțiune afirmativă. (Art. 29 legea de organizare a Curții de Casație).

a) *Motivul de recurs formulat conform art. 68 din legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 și care tinde la desființarea însăși a urmăririi primează, prin natura lui, asupra celorlalte motive de recurs prin care nu se tinde decât la anularea procedurii de urmărire și la reluarea ei din punctul de unde ea se va fi constatată viciată;*

b) *Așa fiind, atunci când o chestiune de neconstituționalitate este grefată pe un motiv de recurs de natura celui prevăzut în legea reglementării datoriilor, nu este locul a se aplica dispozițiunile art. 29 din legea Curții de Casație după care, în lipsa acordului părților, chestiunea neconstituționalității nu poate fi trimisă Secțiunilor Unite decât după epuizarea tuturor căilor de atac și a tuturor celorlalte motive de recurs, întrucât referindu-se la epuizarea motivelor de recurs legea nu a*

înțeles să vizeze decât motivele obișnuite de casare, nu și pe acelea cari, angajând fondul procesului, sunt introduse în mod excepțional înaintea Inaltei Curți pe baza unor legi ulterioare de ordine publică.

(Ana Serghiescu cu Casa Rurală și Comandor Herter).

CURTEA: Asupra incidentelor ridicate.

În ce privește chestiunea că Secțiunile Unite n'ar fi regulat sesizate cu judecarea neconstituționalității invocate, a art. 48 și 68 din legea pentru reglementarea datoriilor agricole și urbane, întrucât această chestiune a fost trimisă spre judecată înainte de a se rezolva toate motivele deduse recursului, — ceeace ar fi contrar dispozițiilor art. 29 din legea Curții de Casație.

Având în vedere că din actele dosarului se constată că împotriva ordonanțelor de adjudecare No. 293 din 1931 și 294 din 1931 Ana Serghiescu făcând recurs pentru violarea mai multor texte din legea Casei Rurale și procedura civilă, s'a găsit cu acest recurs pendinte în fața Inaltei Curți S. II în momentul promulgării legii reglementării datoriilor din 7 Aprilie 1934, care prin articolul său 68, a îngăduit acestor recurenți să ceară Inaltei Curți desființarea ordonanței de adjudecare prin formularea în termen de două luni a unui motiv special de casare.

Că, Ana Serghiescu, formulând acest motiv prin care a cerut desființarea ordonanțelor de adjudecare, Casa Rurală, pe cale de întâmpinare, invoacă neconstituționalitatea art. 48 și 68 din sus menționata lege.

Că, Secțiunea a II-a a acestei Curți procedând la judecarea recursurilor, a soluționat numai motivul desprins din art. 68 legea reglementării datoriilor, constatând că recurenta este în drept a invoca beneficiul legii și apoi a trimis în judecata Secțiunilor Unite chestiunea neconstituționalității legată de acest motiv, fără a se mai ocupa de celelalte motive și chestiuni deduse recursului, găsind că ele sunt primare de cererea de desființare a ordonanțelor.

Considerând că în conformitate cu dispozițiile art. 68 din legea reglementării datoriilor din 7 Aprilie 1934, ordonanțele de adjudecare în contra cărora există recurs introdus în termen, pendinte în fața Inaltei Curți de Casație se vor declara desființate de către Inalta Curte în urma cererii debitorului, formulată sub motiv special de casare, în termen de cel mult două luni dela promulgarea legii.

Debitorul recurent va trebui să alătore la cerere — dovada că intră în prevederile legii și că a făcut în termen declarația de asanare, în cazul că legea cere asemenea declarații.

Dacă creditorul declară că înțelege să se judece pe baza actelor prezentate de recurent, fără a

mai cere alte dovezi, sau dacă în caz contrar, nu dovedește că a sesizat instanțele competente de fond Inalta Curte va judeca motivul chiar de fond, pe baza dovezilor produse de debitor.

Având în vedere că cererea de desființare a ordonanței de adjudecare pe care o îngăduie textul sus citat, — deși, tehnic prezentată sub forma unui motiv special de casare — din cauza instanței înaintea căreia se găsește pendinte procesul, — nu constituie totuși în realitate un mijloc obișnuit de casare, ci unul de fond pe care Inalta Curte are dreptul a-l cerceta ca atare, verificând dovezile produse de părți și constatând dacă debitorul are sau nu dreptul de a invoca beneficiul legii.

Că acest motiv tinzând la desființarea urmăririi însăși, urmărire pe care legea reglementării datoriilor, — lege de ordine publică, — a înțeles s'o prohibe în ce privește debitorii în drept a invoca beneficiul ei, — prin natura lui primează soluționării tuturor celorlalte motive deduse în recurs, prin care nu se tinde de cât la anularea procedurii de urmărire și la reluarea ei din punctul unde se va fi constatat viciată.

Că, deasemeni, în ce privește ultimul motiv cuprins în recursul Anei Serghiescu, privitor la neconstituționalitatea art. 72 și 78 alin. penultim din legea Casei Rurale, prin aceste texte nepunându-se în discuție decât chestiunea aplicării imediate la procesele în curs a nouilor reguli de procedură prevăzute de legea Casei Rurale, precum și regimul de favoare acordat acestei Case în executarea debitorilor săi, — deci chestiuni cari au utilitate a se discuta numai în cazul când se decide că urmărirea trebuie continuată, — motivul în legătură cu aceste texte, în mod logic, se găsește primat de motivul care tinde la desființarea urmăririi însăși.

Că hotărându-se că acest motiv primează și în cazul când se pronunță desființarea urmăririi, toate celelalte motive de recurs cad, ele devenind inutile.

Că, în asemenea condițiuni, atunci când o chestiune de neconstituționalitate este grefată pe un motiv de natura celui prevăzut în legea reglementării datoriilor, nu este locul a se aplica dispozițiile art. 29 din legea Curții de Casație după care, în lipsa acordului părților, chestiunea neconstituționalității nu poate fi trimisă Secțiunilor Unite decât după epuizarea tuturor căilor de atac și a tuturor celorlalte motive de recurs, — întrucât referindu-se la epuizarea motivelor de recurs legea nu a înțeles să vizeze decât motivele obișnuite de casare, nu și pe acelea cari, angajând fondul procesului sunt introduse în mod excepțional, înaintea Inaltei Curți, fiind reglementate în legi ulterioare de ordine publică ce n'au putut fi prevăzute.

Că, astfel fiind incidentul cu privire la neregularitatea sesizării Secțiunilor Unite este neîntemeiat.

Având în vedere că, în ce privește cel de al doilea incident prin care se cere amânarea procesului, pentru ca între timp să se comunice părților recursul special ce Casa Rurală a introdus pentru neconstituționalitatea textului art. 68 din legea reglementării datoriilor.

Considerând că, potrivit dispozițiilor art. 29 din legea Curții de Casație, numai atunci când chestiunea de constituționalitate se va fi ridicat înaintea altor instanțe judecătorești judecând ca instanță de recurs, este necesar ca partea care a contestat constituționalitatea să atace hotărârea sub forma unui recurs special, înaintea Secțiunilor Unite.

Că, atunci însă — cum este cazul în speță chestiunea neconstituționalității se ridică înaintea unei secțiuni a acestei Inalte Curți, pe cale de întâmpinare la unul din motivele de recurs și se trimite dela această secțiune în judecata Secțiunilor Unite, în acest caz este suficient ca partea care a ridicat chestiunea neconstituționalității să depună un memoriu pentru dezvoltarea motivului de neconstituționalitate.

Că, în speță, recursul special introdus de Casa Rurală trebuie să fie privit drept memoriu și comunicarea lui nefiind pretinsă nici de recurentă și nici de intimatul Comandor Herter — acesta din urmă declarând chiar formal că ia cunoștință în instanță întrucât acest memoriu s'ar mai găsi cuprins în întâmpinarea Casei Rurale aflată la dosar, — incidentul tinzând la amânarea procesului în scopul ce s'a arătat mai sus, este neîntemeiat.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

În numele legii:

Respinge ambele incidente.

Jurnal No. 76 din 4 Octombrie 1934.

Dosarul No. 145/1934.

Președinția dlui *D. Volanschi*, prim-președinte; raportor dl *Consilier St. Bonea*; Procuror general dl *C. Viforeanu*; avocați domnii *Fleckenmacher* p. dna *Ana Serghiescu*, *Dendrino* și *Istrati Mircescu* p. Casa Rurală și *S. Rosental* p. dl Comandor *Herter*.

CURTEA DE CASAȚIE S. II

12 Iunie 1934

MOTIV SPECIAL DE RECURS. — Cerere de desființare a ordonanței de judecare. — Vocațiunea la beneficiul legii de lichidare a datoriilor. — Acte doveditoare. — Până când se pot depune. (Art. 68 legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934).

Prezentarea de noi acte peste termenul de 2 luni prevăzut de art. 68 din legea de lichidare a datoriilor agricole și urbane din 7 Aprilie 1934 pentru introducerea motivului special de recurs este

tardivă, recurentul neputându-se întemeia decât pe actele depuse la dosar până la data de 7 Iunie 1934.

(CONST. M. CONSTANTINESCU cu PETRE IONESCU).

S'a luat în cercetare recursul făcut de Const. M. Constantinescu contra ordonanței de judecare Nr. 9983/932 a Tribunalului Ilfov Secția Notariat.

Prezintă recurentul asistat de dl avocat *N. Olteș*, iar intimatul *Petre Ionescu*, asistat de dl avocat *Ignat*.
Procedură completă.

S'a dat citirea raportului făcut în cauză.

Recurentul având cuvântul în dezvoltarea motivului special de casare, prezintă noi acte cu cari arată că voește să completeze dovedea că intră în prevederile legii pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane.

Intimatul pretinzând că exhibarea acestor acte este tardivă astăzi față cu dispozițiile art. 68 al legii invocate solicită înlăturarea lor din discuție.

CURTEA

Considerând că după art. 60 legea pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, partea ce invoacă beneficiul acestei legi, este obligată, pe de o parte, a face cererea de desființarea ordonanței sub forma unui motiv special de casare, în termen de cel mult două luni dela promulgarea legii, iar pe de alta, a alătura acestei cereri ori a depune înlăuntrul termenului de două luni dovedea — prin urmare — actele doveditoare că intră în prevederile legii.

Considerând că termenul de două luni, calculându-se dela data promulgării legii susmenționate — 7 Aprilie 1934, — a expirat la 7 Iunie 1934.

Că așa fiind urmează a vedea că prezentarea de către recurent astăzi de noi acte este tardivă și prin consecință a decide că în dovedirea calității sale de beneficiar al legii invocate debitorul nu se poate întemeia decât pe actele aflate în dosar depuse până la data de 7 Iunie 1934.

Decizia No. 601 bis din 1934

Dosar No. 3012/933

CRONICA

DI Constantin Popp, director executiv la Institutul de credit și de economii „Albina”, Sibiu, a fost trecut la cererea proprie cu data de 1 Ianuarie 1935 în stare de pensie.

DI Constantin Popp, intrat în serviciul „Albinei” la 1 August 1888, a fost definitivat la 1 Octombrie 1892.

A funcționat ca director executiv al acestei Instituțiuni începând cu data de 1 Iunie 1920.

Are în total 45 de ani de serviciu.

Aproape o jumătate de veac!

Noul guvernator al Băncii Franței. **D. Tannery**, directorul general al Casei de Depuneri și semnificațiuni, a fost numit guvernator al Băncii Franței.

D. Tannery înlocuiește pe **d. Moret**, care a fost numit guvernator onorar.